

WpT. 23.02

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
00-013 Warszawa, ul. Jasna 2/4
WYDZIAŁ II
tel. (0-22) 553-70-70, 553-70-71, 553-78-86

Dnia 20 lutego 2012 r.
Sygn. akt II SAB/Wa 260/11

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

Krzysztof Izdebski

**Pełnomocnik Stowarzyszenia Liderów
Lokalnych Grup Obywatelskich
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa**

DORĘCZENIE ODPISU SKARGI KASACYJNEJ

W wykonaniu zarządzenia z dnia 17 lutego 2012 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza Panu – jako Pełnomocnikowi skarżącego – odpis skargi kasacyjnej z dnia 14 lutego 2012 r. wniesionej przez Prezesa Rady Ministrów od wyroku z dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie ze skargi Stowarzyszenia Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich na bezczynność Prezesa Rady Ministrów w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 21 czerwca 2011 r. o udostępnienie informacji publicznej.

Bogumiła Kobierska

snaga lista

POUCZENIE

1. Strona, która nie wniosła skargi kasacyjnej, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie czternastu dni od doręczenia jej odpisu skargi kasacyjnej (art. 179 ustawy z dnia 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. Nr 153, poz. 1270 ze zm., dalej jako P.p.s.a.).
2. Odpowiedź na skargę kasacyjną winna być złożona do Sądu z odpisami dla każdego z wnoszących skargę kasacyjną. Odpisem pisma jest każdy dalszy jego egzemplarz, zgodny z oryginałem. Mogą to być uwierzytelnione (poświadczane za zgodność z oryginałem): kopie maszynowe, fotokopie bądź uwierzytelniony wydruk poczty elektronicznej.
3. W przypadku, gdy strona wnosząca skargę kasacyjną zrzekła się rozprawy, strona, która nie wniosła skargi kasacyjnej, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu skargi kasacyjnej może zażądać przeprowadzenia rozprawy (art. 182 § 2 P.p.s.a.).

ODPIS

PREZES RADY MINISTRÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 14 lutego 2012 r..

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie
ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5
00-011 Warszawa

DP-5020-15(2)/12/KG
17997/12

za pośrednictwem:

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie
Ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący: Stowarzyszenie Liderów Lokalnych Grup
Obywatelskich
Ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

Organ: Prezes Rady Ministrów
Al. Ujazdowskie 1/3
00-583 Warszawa

Zastępowany przez
Radcę prawnego Krystynę Górską

sygn. akt. WSA w Warszawie II SAB/Wa 260/11

SKARGA KASACYJNA ORGANU

od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 grudnia 2011 r. sygn. akt II SAB/Wa 260/11 (doręzonego organowi w dniu 17.01.2012r.) nakazującego Prezesowi Rady Ministrów rozpatrzenie wniosku skarżącego o udostępnienie informacji publicznej odnośnie pkt. 2 i 3 wniosku Stowarzyszenia Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich

W imieniu organu (pełnomocnictwo w aktach)

zaskarżam w pkt. 1

wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 grudnia 2011r. r. sygn. akt II SAB/Wa 260/11 (doręzonego skarżącemu w dniu 17.01.2012r.)

zarzucając wyrokowi:

1. naruszenie prawa materialnego (art. 174 pkt 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi) przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie tj. naruszenie:

- 1) przez błędną jego wykładnię art. 4 ust. 3 i art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej w związku z art. 147 ust. 1 i 2 i 149 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 1 pkt 2 i art. 26 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (j.t. Dz.U. z 2003r. Nr 24 poz. 199 z późn. zm.) tj. poprzez uznanie, że Prezes Rady Ministrów zobowiązany jest do rozpatrzenia wniosku o udzielenie informacji w zakresie udostępnienia korespondencji członków Rady Ministrów i ich asystentów bez uwzględnienia konstytucyjnych regulacji, stanowiących że wchodzący w skład Rady Ministrów ministrowie (art. 147 Konstytucji) kierują określonymi działami administracji rządowej lub wypełniają zadania wyznaczone im przez Prezesa Rady Ministrów, a zakres działania ministra kierującego działem administracji rządowej określają ustawy (art. 149 ust. 1) przy czym urzędem obsługującym ministra, a w wypadku ministra kierującego określonym działem administracji rządowej - również organy jemu podległe lub przez niego nadzorowane jest ministerstwo (art. 33 ust. 1 pkt. 2 ustawy o Radzie Ministrów), natomiast z mocy ustawy Kancelaria Prezesa Rady Ministrów zapewnia obsługę jedynie podmiotom wymienionym w ust. 1 i 2 art. 26 ustawy o Radzie Ministrów, a więc jedynie, w zakresie zapytania skarżącego, Radzie Ministrów i Prezesowi Rady Ministrów, wiceprezesom Rady Ministrów oraz Ministrowi - Członkowi Rady Ministrów Michałowi Boniemu (rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 2009 r. w sprawie ustalenia szczegółowego zakresu działania Ministra-Członka Rady Ministrów Michała Boniego - Dz.U. Nr 23 poz.130),
- 2) art. 147 ust. 1 i 2 i 149 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 1 pkt 2, art. 39 ust. 2 i 3 oraz art. 26 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 2 i art. 31 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996r. o Radzie Ministrów (j.t. Dz.U. z 2003r. Nr 24 poz. 199 z późn. zm.) a także rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 2009 r. w sprawie ustalenia szczegółowego zakresu działania Ministra-Członka Rady Ministrów Michała Boniego (Dz.U. Nr 23 poz.130) oraz art. 47¹ ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (j.t. Dz.U. z 2001r. Nr 86 poz. 953 z późn. zm.) przez ich niezastosowanie co w konsekwencji spowodowało uznanie, że Prezes Rady Ministrów zobowiązany jest do udostępnienia korespondencji członków Rady Ministrów i ich asystentów bez uwzględnienia konstytucyjnych regulacji,

stanowiących że wchodzący w skład Rady Ministrów ministrowie (art. 147 ust. 1 Konstytucji) kierują określonymi działami administracji rządowej lub wypełniają zadania wyznaczone im przez Prezesa Rady Ministrów, a zakres działania ministra kierującego działem administracji rządowej określają ustawy (art. 149 ust. 1) przy czym urzędem obsługującym ministra, a w wypadku ministra kierującego określonym działem administracji rządowej - również organy jemu podległe lub przez niego nadzorowane jest ministerstwo (art. 33 ust. 1 pkt. 2 ustawy o Radzie Ministrów), natomiast z mocy ustawy Kancelaria Prezesa Rady Ministrów zapewnia obsługę jedynie podmiotom wymienionym w ust. 1 i 2 art. 26 ustawy o Radzie Ministrów, a więc jedynie, w zakresie zapytania skarżącego, Radzie Ministrów i Prezesowi Rady Ministrów, wiceprezesom Rady Ministrów oraz Ministrowi - Członkowi Rady Ministrów Michałowi Boniemu (rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 2009 r.w sprawie ustalenia szczegółowego zakresu działania Ministra-Członka Rady Ministrów Michała Boniego - Dz.U. Nr 23 poz.130),

- 3) art. 1 ust. 1 oraz art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez jego błędną wykładnię tj. poprzez uznanie, że Prezes Rady Ministrów zobowiązany jest do udzielenia odpowiedzi na pytanie 3 Stowarzyszenia Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich w części dotyczącej „dlaczego wybrał formę konsultacji nowelizacji ustawy poprzez wysyłanie propozycji” podczas, gdy informacja ta nie należy do sfery faktów
2. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy (art. 174 § 2 Ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi) tj. naruszenie art. 141 § 4 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi poprzez uznanie, że w przypadku punktu 3. wniosku na zapytanie „kto i dlaczego wybrał formę konsultacji nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez wysyłanie propozycji na zamkniętą listę dyskusyjną...” Stowarzyszenia Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich organ ma obowiązek udzielić informacji publicznej, pomimo, że w aktach sprawy znajduje się odpowiedź udzielona Stowarzyszeniu Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich w dniu 8 lipca 2011 r. o treści „...nigdy nie została podjęta decyzja o przeniesieniu konsultacji na zamkniętą listę mailingową” przy jednoczesnym oddaleniu skargi, na podstawie tj. art. 151 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zakresie pkt. 6 wniosku z motywacją iż na rozprawie pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów oświadczył, że udzielił informacji zgodnie z posiadaną wiedzą Sąd w tym postępowaniu nie dokonuje oceny prawdziwości udzielonych informacji. Z

powyższego wynika zatem, że uzasadnienie nie spełnia wymogu z § 4 art. 141 zdanie pierwsze in fine, skoro w uzasadnieniu do oddalenia pkt 6 Sąd sam stwierdził, że „nie dokonuje oceny prawdziwości udzielonych informacji”, natomiast co do pkt. 3 wniosku oceny takiej dokonał zobowiązując organ do udzielenia odpowiedzi, mimo, że odpowiedź została udzielona.

3. a w zakresie zobowiązania Prezesa Rady Ministrów do rozpatrzenia wniosku w zakresie pkt. 2 tj. udostępnienia korespondencji członka Rady Ministrów Michała Boniego oraz jego asystenta Witolda Przeciechowskiego w sprawie nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej (w tym korespondencji mailowej), zarzucam nieważność postępowania przed Sądem I instancji, , na podstawie art. 183 § 2 pkt 3 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, a to z uwagi na fakt, że w zakresie udostępnienia Stowarzyszeniu Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich wydruków ze skrzynki pocztowej Witolda Przeciechowskiego, asystenta Politycznego Ministra - członka Rady Ministrów, zarówno poczty wychodzącej, jak i przychodzącej w okresie 1 maja 2011 r. - 8 lipca 2011 r. oraz wydruków ze skrzynki pocztowej Szefa Zespołu Doradców Strategicznych Prezesa Rady Ministrów Michała Boniego, zarówno poczty wychodzącej, jak i przychodzącej w okresie 1 maja 2011 r. - 8 lipca 2011 r. orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 1 grudnia 2011r. w sprawie sygn. akt II SAB/Wa 295/11

i wnoszę o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie skargi, a w zakresie zobowiązania Prezesa Rady Ministrów do rozpatrzenia wniosku o udostępnienie korespondencji członka Rady Ministrów Michała Boniego i jego asystenta Witolda Przeciechowskiego – stwierdzenie nieważności wyroku,
2. zasądzenie kosztów postępowania,
ewentualnie
 1. o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania
 2. zasądzenie kosztów postępowania

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie sygn. akt II SAB/Wa 260/11 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu sprawy ze skargi Stowarzyszenia Liderów

Lokalnych Grup Obywatelskich (dalej Stowarzyszenie) na bezczynność Prezesa Rady Ministrów w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 21 czerwca 2011 r. o udostępnienie informacji publicznej w pkt. 1 zobowiązał Prezesa Rady Ministrów do rozpatrzenia wniosku z dnia 21 czerwca 2011 r. o udostępnienie informacji publicznej odnośnie pkt 2 i 3 w terminie 14 dni od dnia doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem i aktami administracyjnymi, stwierdzając jednocześnie, że bezczynność nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa, w pkt. 2. oddalił skargę, w pozostałym zakresie umarzając postępowanie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie. Zobowiązanie organu z pkt. 1 wyroku polegać ma na rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia w zakresie udostępnienia korespondencji członków Rady Ministrów i ich asystentów w sprawie nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej (w tym korespondencji mailowej), (pkt 2) oraz udzielenia informacji kto i dlaczego wybrał formę konsultacji nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez wysyłanie propozycji na zamkniętą listę dyskusyjną dialoq@isoc.orq.pl. Zobowiązując Prezesa Rady Ministrów do udostępnienia korespondencji członków Rady Ministrów i ich asystentów w sprawie nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej (w tym korespondencji mailowej) Sąd I instancji nie uwzględnił faktu, że Rada Ministrów jest organem kolegialnym składającym się z Prezesa Rady Ministrów i ministrów, a w jej skład mogą być powoływani wiceprezesi Rady Ministrów (art. 147 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej), przy czym ministrowie kierują określonymi działami administracji rządowej lub wypełniają zadania wyznaczone im przez Prezesa Rady Ministrów. Zakres działania ministra kierującego działem administracji rządowej określają ustawy (art. 149 ust. 1 Konstytucji RP). Organizację funkcjonowania i obsługi administracyjnej Rady Ministrów określają ustawy. I tak ustawa z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (j.t. Dz.U. z 2003r. Nr 24 poz. 199 z późn. zm.) upoważnia Prezesa Rady Ministrów do określenia szczegółowego zakresu działania ministra, w wypadku ministra kierującego określonym działem administracji rządowej także wskazania, z uwzględnieniem przepisów o działach administracji rządowej, działu lub działów, którymi kieruje minister (art. 33 ust. 1 a) a także ustalania, w drodze rozporządzenia szczegółowego zakresu działania ministra oraz ministerstwa lub innego urzędu administracji rządowej, który ma obsługiwać ministra (art. 33 ust. 1). Ta sama ustawa, w art. 26 ust. 1 stanowi, że Kancelaria Prezesa Rady Ministrów zapewnia obsługę Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów, wiceprezesów Rady Ministrów, Kolegium do Spraw Służb Specjalnych, Rady Legislacyjnej oraz Szefa Służby Cywilnej, przesądzając jednocześnie (w art. 39 ust. 2 i 3) organizację ministerstw a także zasady organizacji Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (art. 31 in fine). Z przywołanych

przepisów tych wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że podstawowy zakres obsługi członków Rady Ministrów (ministrów i wiceprezesów Rady Ministrów) kierujących działami administracji rządowej wykonują ministerstwa, natomiast Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, na dzień złożenia wniosku, wykonywała obsługę, w tym informatyczną Prezesa Rady Ministrów, Szefa Służby Cywilnej oraz Ministra - Członka Rady Ministrów Michała Boniego, a to w związku z treścią rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 2009 r. w sprawie ustalenia szczegółowego zakresu działania Ministra-Członka Rady Ministrów Michała Boniego (Dz.U. Nr 23 poz. 130). Już zatem z przywołanych tu przepisów wynika, że niewykonalnym przez Prezesa Rady Ministrów jest wykonanie wyroku w pkt. 1 w zakresie rozpoznania pkt. 2 wniosku Stowarzyszenia. Aczkolwiek Prezes Rady Ministrów, w rozumieniu art. 4 ustawy o dostępie do informacji publicznej jest organem zobowiązanym na gruncie tej ustawy do udostępnienia informacji, mających charakter informacji publicznej, ale jedynie będącej w jego posiadaniu (art. 4 ust. 3 ustawy). Tymczasem wyrok nakłada na Prezesa Rady Ministrów obowiązek rozpatrzenia wniosku odnoszącego się do korespondencji niesprecyzowanego, a więc można domniemywać, że wszystkich, członków Rady Ministrów i ich asystentów. Ponieważ wnioskujące Stowarzyszenie nie precyzuje we wniosku jakich asystentów wniosek dotyczy jedynie domniemywając składający skargę kasacyjną wskazuje, że art. 47¹ ustawy z dnia 16 września 1982 r. statuuje pracowników gabinetów politycznych (a więc doradców politycznych i asystentów) jako pracowników poszczególnych ministerstw, związanych z nimi stosunkiem pracy przez czas pełnienia funkcji przez osobę zajmującą kierownicze stanowisko państwowe. Tym samym i w tym zakresie zobowiązanie Prezesa Rady Ministrów do rozpatrzenia wniosku jest niewykonalne. Uzasadnia to zarzuty skargi kasacyjnej jak w punkcie 1 ppkt.1) i 2) skargi.

Również uzasadniony jest zarzut sformułowany w pkt. 1 ppkt. 3 skargi. Ustawa o dostępie do informacji publicznej stanowi bowiem, w art. 1 ust. 1 że informację publiczną w rozumieniu ustawy stanowi każda informacja o sprawach publicznych. Formułując w art. 6 przykładowy katalog informacji stanowiących informację publiczną oraz zapisując, w ust. 2 tego przepisu, definicję dokumentu urzędowego na potrzeby stosowania tej ustawy ustawodawca przesądził, że informacja publiczna dotyczy sfery faktów. Stanowisko to potwierdza Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w zaskarżonym wyroku, a mimo to zawiera w wyroku zobowiązanie organu do udzielenia informacji nie mieszczącej się w sferze faktów, albowiem treść wniosku Stowarzyszenia w jego pkt. 3, do którego rozpatrzenia organ został zobowiązany, zawiera zapytanie o przyczyny „...dlaczego wybrał formę konsultacji

nowelizacji ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez wysyłanie propozycji...".
Zatem i w tym zakresie skarga kasacyjna jest uzasadniona.

Uzasadnionym jest również zarzut naruszenia przepisów postępowania mającego istotny wpływ na wynik sprawy poprzez naruszenie art. 141 § 4 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zgodnie z tym przepisem uzasadnienie wyroku powinno zawierać zwięzłe przedstawienie stanu sprawy, zarzutów podniesionych w skardze, stanowisk pozostałych stron, podstawę prawną rozstrzygnięcia oraz jej wyjaśnienie. W rozstrzygnięciu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w pkt. 2 wyroku Sąd ten orzekł o oddaleniu skargi na podstawie art. 151 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zakresie pkt. 6 wniosku z motywacją iż na rozprawie pełnomocnik Prezesa Rady Ministrów oświadczył, że udzielił informacji zgodnie z posiadaną wiedzą a Sąd w tym postępowaniu nie dokonuje oceny prawdziwości udzielonych informacji. Natomiast w zakresie punktu 3. wniosku Stowarzyszenia Sąd w pkt. 1 wyroku orzekł o obowiązku organu rozpatrzenia pomimo, że w aktach sprawy znajduje się odpowiedź udzielona Stowarzyszeniu Liderów Lokalnych Grup Obywatelskich w dniu 8 lipca 2011 r. o treści „...nigdy nie została podjęta decyzja o przeniesieniu konsultacji na zamknięta listę mailingową”. W uzasadnieniu Sąd ten nie wyjaśnił dlaczego w identycznym stanie wiedzy, z tym, że w jednym wypadku wyartykułowanej przez pełnomocnika, w drugim – w udzielonej pisemnie informacji, ocenił jednak prawdziwość twierdzenia strony w jednym wypadku podejmując rozstrzygnięcie o oddaleniu skargi, w drugim – o obowiązku czynienia przez organ.

RADCA PRAWNY

Krystyna Gortka

Załączniki (2):

1. odpis skargi kasacyjnej skarga
2. dowód opłacenia skargi